

РЕШЕНИЕ

№ 10484

гр. С., 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20231110112246 по описа за 2023 година

Предявени са за разглеждане обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът ЗАД „АРМЕЕЦ“, чрез юрк. Р., извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че на 17.07.2018 г. в гр. С., на ул. „Б.Ш.“ и ул. „*****“ било реализирано пътнотранспортно произшествие, при което на лек автомобил „Ауди А4“, с рег. № НОМЕР, управляван от И. Г. И., били причинени щети в резултат на попадането му в дупка на пътното платно, необозначена като препятствие и небезопасна по съответния ред. Поддържа, че към датата на събитието л.а. „Ауди А4“, с рег. № НОМЕР бил застрахован по застраховка „Каско“ в ЗАД „АРМЕЕЦ“, със застрахователна полица № *****, със срок на валидност от 18.06.2018 г. до 17.06.2019 г. В съответствие с установените като вид и степен щети и на базата на опис, експертиза и оценка било определено застрахователно обезщетение на увреденото МПС в размер на 3597,08 лв., част от която сума (2550,56 лв.) била изплатена на собственика на увреденото МПС с преводно нареждане от 17.09.2018 г., а с останалата част била прихваната дължимата премия по застраховката. В хода на експертната дейност били извършени и ликвидационни разноски в размер на 10 лв. или общо претендираното обезщетение възлиза в размер на 3607,08 лв. Поддържа, че на основание чл. 410, ал. 1 КЗ ищецът придобил право на регрес срещу Столична община за сумата от **3607,08 лв.**, от които 3597,08 лв. изплатено застрахователно обезщетение и 10 лв. ликвидационни разноски по процесната щета, като до ответника била изпратена регресна покана, получена на 31.10.2018 г., но претенцията не била възстановена, поради което изпаднал в забава и дължи лихва в размер на **1107,62 лв.** за периода от 08.03.2020 г. до 08.03.2023 г. Ето защо моли съда да уважи предявените иски, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез юрк. А., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените иски по основание и размер, като поддържа, че посоченият пътен участък бил републикански път, а не общински, поради което Столична община не притежавала пасивна материалноправна легитимация да отговаря по предявените иски. Твърди, че не ставало ясно по категоричен начин, че причина за процесното ПТП била несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно. На следващо място поддържа,

че водачът на процесното МПС допринесъл за настъпване на пътнотранспортното произшествие, като не съобразил поведението си с конкретната пътна обстановка. Ето защо моли съда да отхвърли предявените иски. В условията на евентуалност моли съда да намали размера на претендираното обезщетение. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа страна следното:

От представената по делото Застрахователна полица № *****, се установява, че ищецът е застраховател по застраховка „Каско“ на МПС „Ауди“, модел „А4“ с рег. № НОМЕР, със срок на застраховката от 18.06.2018 г. до 17.06.2019 г.

От представените по делото писмени доказателства, в това число - Протокол за ПТП № 1718687/17.07.2018 г., уведомление-декларация за щета, опис – заключение по щета, калкулация - ремонт, преводно нареждане за кредитен превод, се установява, че на 17.07.2018 г., около 10:30 ч., водачът И. Г. И. управлявал лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“ с рег. № НОМЕР, като се движел по ул. „Б.Ш.“ с посока от Околовръстен път към с. Б. и на кръстовището с ул. „*****“, при маневра десен завой, превозното средство преминало през небезопасна и необозначена дупка на пътното платно пълна с вода, вследствие на което автомобилът блокирал, т.е. му били причинени щети.

На 19.07.2018г. от И. Г. И. било подадено до ищеца уведомление за настъпилото застрахователно събитие, вследствие на което била образуваната щета под № *****.

От представеното Опис-заключение се установява, че застрахователят е приел щетата за обезщетяване. По изготвените калкулация - ремонт и ликвидационен акт е определено застрахователно обезщетение в размер на 3597,08 лв.

От преводно нареждане за кредитен превод от 17.09.2018 г. се установява, че на собственика на процесното МПС е била платена сумата в размер на 2550,56 лв., като за разликата до 3597,08 лв. (т.е. за 1046,52 лв.) е била прихваната дължимата премия по застраховката „Каско“ на МПС.

От представените общи условия на ищеца по застраховка „Каско“ се установява, че покритието включва покрити рискове, причинени от „ПТП“ – събитие, възникнало в процеса на движение на пътното превозно средство и предизвикало щети на пътното превозно средство, какъвто е и настоящият случай.

От представеното по делото писмо от Агенция „Пътна инфраструктура“ се установява, че републикански път III-181 Попояне – Ковачевци – Железница – Б. – Околовръстен път С. е третокласен път, част от републиканската пътна мрежа на България, на територията на област С. и Софийска област, като се съвпада с ул. „Б.Ш.“ и се поддържа от Агенция „Пътна инфраструктура“.

Разпитаният пред настоящия съдебен състав свидетел И. Г. И. категорично потвърждава, че с процесния автомобил е претърпял ПТП – попаднал в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно, като изяснява обстоятелството, че пътнотранспортното произшествие е било реализирано на ул. „Б.Ш.“, непосредствено преди ул. „*****“.

От заключението на вещото лице по допуснатата САТЕ, което съдът кредитира като обективно и компетентно, се установява, че всички увреждания по л.а. марка „Ауди“, модел „А4“ с рег. № НОМЕР, отразени в опис на застрахователя се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие, като необходимата стойност за възстановяване на щетите по лекия автомобил е в размер на 4410,23 лв. към датата на ПТП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна

страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Предпоставките за предвидената суброгация са: наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение във връзка с настъпването на покрит застрахователен риск и за увредения да е възникнало деликтно вземане срещу възложителя на причинителя на вредата.

Настоящият съдебен състав, при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, приема, че ищецът е доказал и спорните обстоятелства по делото, а именно механизма на ПТП, както и вредите и размера на същите, до който размер има право на регрес спрямо ответника.

От представената по делото Застрахователна полица се установява наличие на застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по договор за имуществено застраховане.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните писмени доказателства, гласните доказателства чрез разпита на свидетеля Г.Х.Д., които следва да бъдат ценени като ясни, последователни, убедителни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, както и от заключението на вещното лице по съдебната автотехническа експертиза, което при преценката му по реда на чл. 202 ГПК подлежи на кредитиране, настоящият съдебен състав приема за установено, че процесното произшествие е настъпило на посочените по – горе дата и място, като причина за настъпване на същото е необозначена и необезопасена дупка на пътното платно. От допуснатата и приета САТЕ се установява също размерът на вредите – 302,16 лв., както и причинно-следствената връзка. Следователно и с оглед принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, дължимото обезщетение е в претендирания от ищеца размер от 126,84 лв. и 15 лв. ликвидационни разходи или общо 141,84 лв.

Същевременно, обаче, доказателствата по делото сочат, че участъкът от пътя, на който е било реализирано процесното произшествие – ул. „Б.Ш.“ не представлява част от общински път – в представеното по делото писмо от Агенция „Пътна инфраструктура“ изрично е посочено, че ул. „Б.Ш.“ е третокласен път, част от републиканската пътна мрежа на България и се **поддържа от Агенция „Пътна инфраструктура“**. Следва се отбележи също така, че разпитаният по делото водач на увреденото МПС категорично заяви, че произшествие е било реализирано **на ул. „Б.Ш.“, непосредствено преди ул. „*****“**.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), пътищата са републикански и местни. Републикански пътища са автомагистралите, скоростните пътища и пътищата от първи, втори и трети клас, които осигуряват транспортни връзки от национално значение и образуват държавната пътна мрежа (чл. 3, ал. 2 ЗП), а местните пътища са общински и частни, отворени за обществено ползване, които осигуряват транспортни връзки от местно значение и са свързани с републиканските пътища или с улиците (чл. 3, ал. 3 ЗП). Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗП републиканските пътища се управляват от Агенция "Пътна инфраструктура", като съобразно чл. 30, ал. 1 ЗП, Агенцията осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища.

Предвид обстоятелството, че процесният пътен участък не е собственост на Столична община по смисъла на § 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА вр. с чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОБС, то не може да се приеме, че ответникът е задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта

на ул. „Б.Ш.“ съобразно разпоредбите на чл. 11, ал. 1 ЗОБС, чл. 31 ЗП и чл. 167, ал. 1 ЗДвП. В този смисъл по делото не е доказано, че наличието на дупка (неравност) на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействие на длъжностни лица, на които Общината е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, поради което Общината не следва да отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД. Ето защо предявеният главен иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на същия се обуславя от наличие на главно парично задължение, настъпване на неговата изискуемост и изпадане на длъжника в забава. Доказването на тези обстоятелства е в тежест на ищеца. Предвид неоснователността на главната искова претенция, неоснователна се явява и акцесорната за заплащане на обезщетение за забава и като такава подлежи на отхвърляне.

По разноските:

При този изход от спора, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, с правна възможност да претендира разноски разполага ответникът, който е поискал присъждането им и е представил списък по чл. 80 ГПК, поради което следва да му бъдат присъдени: 100 лв. депозит за САТЕ, като претендира и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв., т.е. общо 200 лв.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от ЗАД „АРМЕЕЦ“, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „С.К.“ № 2, срещу Столична община, с адрес: гр. С., ул. Московска № 33, представлявана от кмета Й.ка А.Ф., обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на Столична община да заплати на ЗАД „АРМЕЕЦ“ сумата в размер на **3607,08 лв.** (с вкл. 10 лв. ликвидационни разноски), представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС по застрахователна полица № *****, за щетите, причинени от настъпило на 17.07.2018г. пътнотранспортно произшествие от виновно поведение на служители на Столична община, изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на дупка на пътното платно, в която попаднал лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“ с рег. № НОМЕР, при движение по ул. „Б.Ш.“ в района на кръстовището с ул. „*****“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба – 08.03.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата в размер на **1107,62 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 08.03.2020 г. до 08.03.2023 г.

ОСЪЖДА ЗАД „АРМЕЕЦ“, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „С.К.“ № 2, да заплати на Столична община, с адрес: гр. С., ул. Московска № 33, представлявана от кмета Й.ка А.Ф., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **200 лв.**, представляваща сторените разноски в производството пред СРС.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____